

Επειδή αρκετοί γνωστοί και φίλοι με ρώτησαν γιατί δεν ασχολήθηκα με την τελευταία απόπειρα τής Ομοσπονδίας Κοινοτήτων να στεγαστεί όπως - όπως κάτω από την σκέπη των Παλαιομερολογιτών, υπάρχουν δύο λόγοι για τη σχετική αδιαφορία μου. Πρώτος λόγος είναι το γεγονός ότι σε καμία περίπτωση δεν θα συμμαχήσω με τον γνωστό τύπο που με πρόσχημα τις διαπραγματεύσεις τής Ομοσπονδίας Κοινοτήτων με τους Παλαιομερολογίτες, συνεχίζει τη βεντέτα του εναντίον των ηγετών τής Κοινότητας Σίδνεϊ, επειδή οι κολλητοί του απέτυχαν στις εκλογές πριν δύο χρόνια για τη διοίκηση τού ιστορικού λαϊκού φορέα. Οπως κάνει και με την Αρχιεπισκοπή επί δεκαετίες με διαφορετικά αίτια.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι παρακολουθώ πενήντα χρόνια το λεγόμενο εκκλησιαστικό πρόβλημα και με έχει κουράσει, όπως έχει κουράσει τη συντριπτική πλειοψηφία τής ομογένειας που το έχει αφήσει πίσω της. Άλλωστε, και αν ακόμη νομιμοποιηθούν οι εκκλησίες τής Κοινότητας από την ίδια την Αρχιεπισκοπή, αμφιβάλω αν θα αυξηθεί το εκκλησίασμά τους, ή θα γίνονται περισσότερα μυστήρια εκεί, επειδή απλά δεν υπάρχουν πια αρκετοί Ελληνες που ζουν κοντά σ' αυτές τις εκκλησίες.

Η παροικία θα εκκλησιαστεί στις εκκλησίες τής Αρχιεπισκοπής, αλλά θα πλημμυρίσει τις εκδηλώσεις τού Φεστιβάλ τής Κοινότητας, αγαπά το Ελληνικό Σπίτι και ενδιαφέρεται για το μέλλον τού φορέα, που ύστερα από 110 χρόνια εξακολουθεί να διδάσκει τη γλώσσα

Κόσμια και...

μη

Επιμέλειο ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

μας σε εκαντοντάδες παιδιά, να φροντίζει μικρούλια στα νηπιαγωγεία της, να προσφέρει κοινωνική πρόνοια και, φυσικά, να φιλοξενεί δεκάδες συμπάροικους ηλικιωμένους στο γηροκομείο της.

Ασφαλώς δεν είναι όλα τέλεια στην Κοινότητα και πολλά πράγματα θα μπορούσαν να γίνουν καλύτερα, αλλά μαζί με τους φορείς τής Αρχιεπισκοπής είναι οι μόνοι που παράγουν τα μεγάλα έργα. Παρόλα αυτά, υπάρχουν οι αφε-

λαιομερολογίτες που φλερτάρει η Ομοσπονδία Κοινοτήτων δεν είναι τίποτε άλλο από μια ακόμη κίνηση απελπισίας των ηγετών της που δεν διδάχτηκαν τίποτε από προηγούμενες παρόμοιες αποτυχημένες προσπάθειες.

Στα πρώτα χρόνια του διχασμού, τέτοια λάθη ίσως ήταν δικαιολογημένα επειδή οι τότε κοινοτικοί ηγέτες δεν μπορούσαν ούτε να φανταστούν την ισχύ τής Εκκλησίας. Άλλα δεν έπρεπε να το συνειδητο-

Παλιά και νέα ημερολόγια

λείς που περιφρονούν το τεράστιο έργο αυτών των φορέων και υποστηρίζουν κάποιες οργανώσεις που δεν προσφέρουν τίποτε, εκτός από προεδρικές καρέκλες. Δεν σκέπτονται σε πια κατάσταση θα βρισκόταν η παροικία αν δεν είχαμε τα έργα και τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι φορείς τής Αρχιεπισκοπής και η Κοινότητα; Είναι αστείο να πολεμούν Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα, ενώ ψάλουν εγκώμια για τους τζάμπα τουρίστες και τον κάθε πρόεδρο τής Ανώνυμης Κρύας Βρύσης.

Για να επιστρέψουμε στους Πα-

ποιήσουν όταν το Πατριαρχείο Μόσχας στη Σοβιετική Ενωση αρνήθηκε να βοηθήσει τους αριστερούς κοινοτικούς; Δοκίμασαν να φέρουν επισκόπους από την Αμερική, την Κύπρο, τα Ιεροσόλυμα και απέτυχαν, αλλά δεν το βάζουν κάτω και αν το δις εξαμαρτείνουσι ανδρός σοφού, τί είναι το δεκάκις εξαμαρτείν;

Εξάλλου, είναι παιδαριώδεις και οι δηλώσεις τους τα τελευταία χρόνια σε κάθε προσπάθειά τους να νομιμοποιήσουν τις κοινοτικές εκκλησίες. Θυμάστε τί έλεγαν μετά τις εκδρομές τους στο Φανάρι,

σίγουροι στη τρελή χαρά τους - παρά τις προειδοποιήσεις μας-, ότι ο Οικουμενικός Πατριάρχης θα τους αναγνώριζε; Με εξαίρεση τον γραμματέα τής Κοινότητας, Μιχάλη Τσιλίμη, που μίλησε με ειλικρίνεια, οι υπόλοιποι και το γνωστό φερέφωνό τους που τότε... αγαπούσε την Κοινότητα, μάς πουλούσαν φύκια για μεταχωτές κορδέλες. Μάς έλεγαν ότι είχαν την υπόσχεση τού Πατριάρχη και «σε μερικές ημέρες έρχεται η έγγραφη έγκριση», «νά τώρα», «όπου νάναι», που αργότερα οι ημέρες έγιναν εβδομάδες και τέρμινα, μέχρι που η υπόθεση ξεχάστηκε.

Τα ίδια κάνουν τώρα με τις δηλώσεις τους για τους Παλαιομερολογίτες και προκαλούν χασμουρητά.

Ομως, είναι απίστευτο το θράσος τού εντύπου, που μισό αιώνα μάχεται την Αρχιεπισκοπή πληρώνοντας τεράστιο κόστος, να κάνει μαθήματα ήθους στους Κοινοτικούς ηγέτες επειδή -άκουσον! - «Φημίζονται για τις ακραίες θέσεις τους στα θέματα των εκκλησιαστικών διαφορών με την Κανονική Εκκλησία στο απώτερο παρελθόν, αλλά και πρόσφατα»(!).

Μιλάει για ακραίες θέσεις το έντυπο που συμμάχησε και με τους μισητούς του κομμουνιστές για να καταπολεμήσει την Συμφωνία τής Αθήνας, την πιο μεγάλη ευκαιρία που είχαμε για να μονίάσει η παροικία και μόνο η Κοινότητα του Σίδνεϊ ψήφισε από τις ανεξάρτητες κοινότητες παρά την λυσσαλέα αντίδραση των εχθρών της, ανάμεσά τους και ο δακρύων κροκόδειλος.

* Η εμπορία των ρύπων

Στην τρομοκρατία των ψηφοφόρων καταφεύγουν οι «σκεπτικιστές» των κλιματικών αγαθών με το πιο αποτελεσματικό όπλο που υπάρχει, τη... τοσέπη μας. Υιοθετώντας τις απόψεις μερικών επιστημόνων που αμφισβήτησαν καταξιωμένους συναδέλφους του που προβλέπουν δεινά για την ανθρωπότητα αν δεν μειώσουμε τους ρύπους, διαδίδοντας φήμες όπως την τιμή τού κρέατος να φτάνει τα \$150 το κιλό, τα αχλάδια \$30 το κιλό κ.ο.κ.

Τόσο η Αποθεματική Τράπεζα, όσο και το Θεσμοροφυλάκιο απορρίπτουν τους ισχυρισμούς αυτούς με προβλέψεις ότι το κόστος ζωής θα αυξηθεί μεταξύ 0,1% και 0,4% αν ψηφιστεί ο κυβερνητικός νόμος για την εμπορία ρύπων.

Εξάλλου, η κυβέρνηση λέει ότι τα χρήματα από την εμπορία ρύπων θα χρησιμοποιηθούν για να αποζημιωθούν οι συνταξιούχοι και οι μικρομεσαίες οικογένειες από τις τυχόν αυξήσεις στον τιμαριθμό.

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι η μόλυνση του περιβάλλοντος είναι ένα πολύ περίπλοκο πρόβλημα για μάς τους κοινούς θητούς και γι αυτό είμαστε ευάλωτοι στον εκφοβισμό.

* Βιργινία Τσουδερού

Στο παλιό αμφιθέατρο της Νομικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, στην Κομοτηνή, έγινε το περασμένο Σαββατοκύριακο το 8ο Παγκόσμιο Συνέδριο Θρακών παρουσία 300 και πλέον συνέδρων τόσο από την Ελλάδα όσο και από το Εξωτερικό.

Ήταν στη διάρκεια αυτής της σημαντικής για την περιοχή συνάντησης, που βραβεύτηκε η πρώην υπουργός και πρόεδρος του Ιδρύματος Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης, κυρία Βιργινία Τσουδερού, για τη συνολική προσφορά της.

«Τη Θράκη την αγάπησα πριν από μι-

σό αιώνα, όταν την πρωτοεπισκέφθηκα με τον πατέρα μου», αναφέρει η κυρία Τσουδερού στον χαιρετισμό που έστειλε.

«Θεωρούσα ιδιαίτερη αδικία που παρόλο ότι είχε γίνει μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, η φιλόξενη κατοικία ξεριζωμένων Ελλήνων από τη Ρωμαλία μέχρι τη Σμύρνη, δεν έτυχε της μεριμνας του ελληνικού κράτους που της άξιζε... Το Ιδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης είναι ένα μικρό δείγμα της προσπάθειάς μου για να συνδράμω στην άρση των αδικιών που υπέστη η νεότερη Θράκη».

Την και Τσουδερού επισκέφθηκα στο σπίτι της όταν ήταν υφυπουργός Εξωτερικών και μου έδωσε συνέντευξη στην εποχή τής Συμφωνίας τής Αθήνας για την οποία είχε πρωταγωνιστήσει φέρνοντας στο ίδιο τραπέζι το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Ομοσπονδία Κοινοτήτων. Είδα έναν λεπτό, καλλιεργημένο άνθρωπο, μια ελκυστική φυσιογνωμία που δεν έκρυψε τη στενοχώρια της για την απόρριψη τής Συμ-

φωνίας. Μάλιστα, ένιωθε ένοχη επειδή δεν ήρθε στην Αυστραλία για να την προβάλει σθεναρά και να προσπαθήσει να πείσει τούς αμφισβητίες της.

Κάθε επιβράβευση τής αξίζει.

* Αντώνης Κοτσακάς

Τον πρώην υπουργό Αιγαίου, Αντώνη Κοτσακά, δεν είχα γνωρίσει κατά την επίσκεψή του στην Αυστραλία γύρω στο 1994 αν δεν κάνω λάθος, αλλά είχα ακούσει για ένα επεισόδιο σε σύσκεψή του με στελέχη τού ΠΑΣΟΚ Σίδνεϊ.

Στη διάρκεια τής σύσκεψης κάποιος συμπάροικος τού ζήτησε “να διώξει τον Στυλιανό”.

“Γιατί; Πατριάρχης είμαι;” απάντησε εύστοχα ο υπουργός.

Ήταν και αυτό ένα δείγμα μιας ταραχώδους εποχής στην παροικία.

* Καλό!

Πιάνει μια μύγα κουβέντα με έναν σκύλο.

- Τί ράτσα είσαι εσύ;

- Λυκόσκυλο.

- Τί είναι αυτό;

- Η μάνα μου ήταν λύκαινα και ο πατέρας μου σκύλος. Εσύ τί ράτσα είσαι;